

Uit de ESB van...

1918

Het heeft er allen schijn van, dat onze sociale wetgeving thans eindelijk uit het moeras zal geraken, waarin deze na de aanneming van Talma's sociale verzekeringswetten toch nog weer is blijven steken. Het wel zeldzame geval, dat een verzekeringswetgeving geloovigen en vrijzinnigen zóó scherp scheidt, dat deze een onderwerp van praktische partijpolitiek is geworden, is niet te haren voordeele geweest tot nu toe. Wil een sociale verzekeringswetgeving zoo rijk mogelijk vruchten dragen, dan moet deze toch opgebouwd worden volgens een uitgesproken behoefte en tegemoetkomen aan de bij alle belanghebbenden bestaande wenschen. Thans evenwel is men druk doende geweest stelselmatig een atmosfeer van wanbehagen te scheppen, zoodat een groot deel der bevolking de wetgeving reeds van te voren met wantrouwen tegemoet treedt.

Holwerda, A.O. (1918) *Sociale verzekering en de particuliere werkgemers*. ESB, 3(145), 884-886.

1957

Het complex pensioenmaatregelen, dat op 1 januari 1957 in werking is getreden, heeft slechts voor de hoger bezoldigde ambtenaren in sommige opzichten een verbetering of zo men wil een wegneming van onbillijkheden met zich gebracht. Daar staat tegenover dat door deze categorie (bezoldigden boven f. 7.000) een aanzienlijk hoger bedrag aan pensioenpremie moet worden betaald. Voor de eigen pensioenen van middelbare en lagere ambtenaren is niets veranderd, terwijl voor hun na te laten betrekkingen de nieuwe regeling in het algemeen een achteruitgang zal betekenen. Men kan dan ook ongetwijfeld stellen dat de kortingsregeling als een onevenredig zware last op de ambtenaren drukt.

Hissink, J. (1957) *Ambtenarenpensioenen en Algemene Ouderdomswet*. ESB, 42(2073), 229-232.

1968

Van vele zijden wordt betoogd, dat het pensioen moet worden afgeleid van het laatstgenoten loon. Sociaal is dit wenselijk, maar het probleem hierbij is de financiering van dergelijke aanspraken. De ondernemer en zijn adviseur schromen om deze toezeggingen te doen, omdat niet vast staat dat de onderneming in staat zal zijn de toezeggingen te honoreren. Bij de gebruikelijke systemen van pensioenfinanciering hopen de kosten van de „final-pay”-toezegging zich namelijk op in de laatste dienstjaren voorafgaande aan pensionering.

Verhulst, C en A. Grijpsma. (1968) *Pensioen op basis van het laatste loon*. ESB, 53(2642), 428-430.

1997

Welvaartsstijgingen (en dalingen) worden op een redelijk soepele manier over verschillende generaties deelnemers verspreid. Onverwachte incidentele loonstijgingen kunnen echter niet onconditioneel worden doorgegeven, omdat hier vaak specifieke ontwikkelingen een rol spelen waarvan het niet voor de hand ligt dat zij aan andere deelnemers worden doorgegeven. Een keuze voor het geïndexeerde middelloonstelsel ligt voor de hand. De progressieve werking van de AOW-franchise die onder het eindloonstelsel aanwezig is, gaat daarmee wel verloren. Wij adviseren dit te repareren door onder een geïndexeerd middelloonstelsel een minimum pensioenrecht te garanderen.

Kennis, J.C.N., A.C. Meijdam en H.A.A. Verbon (1997) *Van eindloon naar middelloon*. ESB, 82(4128), 861-863.